

A kábulattól való megszabadulás szüksége

Kozma Szilárd karma-asztrológus: A MÁSODIK, AVAGY AZ IGAZI (tényleges) BEAVATÁS (KÁBULAT, BETEGSÉG ÉS FÁJDALOM OK - OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSE) Avagy a fizikai fájdalom (metafizikai) funkciója a spirituális kábulat-ellenes megváltódási folyamatokban, és az elfojtás tudományának a következményei.

A humánussá (polgárivá) szelídített (korrumpált), majd ennek következtében, egocentrikusan liberálissá vált kereszténységnek a „tudós” embere, mára annyira felelőtlené vált, annyira zabolátlan élvezethajhászóvá és ez által természet-kizsákmányolóvá, természetszennyező- és zavaró „elemévé” vált a földnek, hogy elemi zavarkeltő tényezőként (Másként leállíthatatlan szennyezőként), nagy részének, előbb – utóbb, objektív szükségszerűséggé válik a számbeli csökkenése (elsorvadása). Hacsak nem változtat gyökeresen a mentalitásán, illetve ha nem válik hirtelenül megvilágosodottá minden tudatos intézményi - társadalmi "intézkedés" (Pl. tömeges spirituális felvilágosítás) nélkül. A gazdasági (politikai) fejlődési téveszme, illetve a kereszténység táptalaján kifejlődött nyugati civilizáció magas tudománya, abból a „bűnbe esett” szellemi koncepcióból indul ki, hogy az élvező-boldogsága (élvezete, kényelme és biztonsága) elérése és megtartása érdekében az embernek a természetet nem csak ki kell zsákmányolnia, hanem, hogy a természet jelenségeivel és folyamataival szemben neki fölösen védekeznie kell. Sőt, végső soron a vallás és a tudomány volt annak a szellemi koncepciónak a melegágya is, hogy boldogsága, tehát az élvezete, a kényelme megszerzése, valamint ezek védelme érdekében, az embernek a természetet ki kell zsákmányolnia. E téveszmének csúcsa is keletkezett később, és ez nem más, mint éppen az, hogy ezen, szó szerint is „természet-ellenes” boldogsági szempontok szerint, az embernek a természetből kivont, kibányászott és természetellenesen átalakított építőanyagok és védelmi berendezések segítségével, neki a természettől hermetikusan elkülönülve (civilizáltan) lehet az embernek hosszú távon boldogan élnie. És ez még mind semmi ahhoz a hallgatólagos közmegegyezéshez képest, hogy az élvezet-biztosító civilizáció létrehozása és fenntartása érdekében, az embernek jogában van a természetből kivont eszközök segítségével azt végsőkéig kifosztani, legyőzni és az életet az anyag alapjainál álló atomi és atom-alatti („szubatomi”) létezés szintjén is összezavarni (genetikai alapjában is szennyezni). Ennek az alapkoncepciónak csak rész-következménye az állatoknak a természeti életterükből való kiszorítása, az életterek beszennyezése, az állatok fölösleges szaporítása és gyilkolása (ma már tudományosan is bizonyított tény, hogy hús nélkül is pontosan úgy, sőt: még egészségesebben lehet élni, mint hússal táplálkozva), vagyis az állatok üzemi „gyártása”: keltetése, növesztése és “fogyasztásra való feldolgozása”. Ennek humánusnak képzelt gyilkolási eszmének csak a közömbösen barbár poszt modern mentalitásban jelentkező következménye az, amit az erdők cinikus kipusztításában érhetünk tetten. A keresztény papok rendszeresen elmulasztják felemlgetni prédikációikban ama kellemetlen (élvező- védekező civilizáció-ellenes) bibliabeli figyelmeztetést, hogy “Az én utam nem a te utad, mondja a seregek ura.” (Vagyis: az egyetemes törvények útja nem a sors-könnyítések és az élvezetek-növesztésének, valamint ezek biztosításának a humanista útja). Valamint Jézusnak azt a figyelmeztetését is, hogy “Hamarabb át megy a teve a tű fokán, mint hogy a gazdag bejusson a mennyek országába” (... Mint hogy a vagyonát féltő személy elérje a legfőbb spirituális éberség fokát). És: azt, hogy “Nem lehetsz egyszerre két úrnak szolgája, nem szolgálhatod egyszerre az Istent és a Mammont.” (Nem szolgálhatod egyszerre a lét-rendeltetés, vagyis a megváltódás logikája szerinti életet szabályozó egyetemes törvényeket és ugyanakkor az öncélú élvezeti- és biztosítási koncepciók szerinti életvezetés ideológiáját.) Ezek, a keresztény templomokban az eredeti értelmüktől elszakítva (általam zárójelben felvillantott) elhangzó mondatok nagyon hasznosnak bizonyultak akkoriban, amikor az egyház még az autonóm személyi tudat nélküli hívek tömegeire építette létét és hatalmát, de ma egyházi illetlenségnek számít hangoztatni. A „menedzseri” társadalmakban nem csak ízléstelen tettek számít, de a hívek számának a sorvadását okozó egyházpolitikai hiba is lenne ezeknek, a metafizikailag képzetlen papok által, a lényegük szerint meg sem értett, létkorruptió ellenes, keresztényi magatartást igénylő mondatoknak a „kényelmetlen” idézgetése. Persze, Jézus jól tudta azt is, hogy az egyetemes törvényekkel összhangban álló, értelmes emberi tevékenység következtében felgyülemelő gazdagság önmagában még nem negatív léterő, hanem az anyagi létben tevékenykedő emberi életformának mindössze egy új, összetett formája. És ez az új állapot is, kauzális szempontból végül is, egy olyan semleges megnyilvánulási forma, ami az emberi kreatív leleményességnek a természetes következménye, amely, bizonyos éberségi feltételek mellett, a szellemi - spirituális fejlődést is szolgálhatja. Ez a gazdasági helyzet tehát, önmagában még sem nem bűnös se nem büntelen és csak akkor árthat ha öncélúan halmozom - növesztem a más (karma-oldó, karma-meghaladó) életfeladataim felvállalása és elvégzése rovására. És persze, ha egyedül magamnak akarom (minden áron!) megtartani. Nem a termelt gazdasággal van tehát baj, hanem az öncélú - és ezért szűkkeblűen és öncélúan kezelt élet-valósággal, a szellem-ellenessé vált: „Atya-ellenes” élet-képzelettel. Illetve az áldás ellenes - gazdasági-szükségben való, öncélú politikai gondolkozással, aminek a háttérben mindig ott lappang, ha rejtetten, ha nem, a kapzsiság, vagyis a spirituális fejlődést gátló, fölösleges „termékek” szaporítása. A baj nem a fogyasztói szellemmel van, mint ahogy a morál-filozófusok képzelik, hanem az öncélú termékgyártással. És annak az ugyancsak öncélú birtoklási vágyával, az egyéni, vagy családi szükségleteken jóval túlméretezett gazdasági tevékenységgel. Az egyoldalúan megtermelt termék-vagyonnal van a baj és csak azután a gátlástalanul elfoglalt és azt folytonosan és öncélúan tovább növeszteni vágyott vagyonokkal. Baj, csak a gazdasági növekedésben való életképzelettel, majd a pénz befektetési vágyban, a „pénzforgatási” spekuláció szellemi nyomorával, a vagyon elvesztésének a gondolatától való félelemmel, a vagyon-vesztéssel szemben védekező (gazda-tudatában automatikusan ellenségképekkel élő:

mentálisan támadó) tulajdonosi életképzelettel van. Vagyis: a rejtett mentális agresszivitást és a spirituális zavartságot kiváltó gazdasági aggodalommal. A hatás visszahatás törvénye miatt ugyanis az a személy, aki valami ellen, vagy valaki ellen védekezik, kikerülhetetlenül támadni fog valakit (a vagyont károsító képzeletbeli rablót, tolvajt, szélhámos bankárt, figyelmetlen hivatalnokot, stb.) mentálisan és képzeletben. Nem irigyelni vagyis támadni kell tehát a vagyont és a vagyonost, hanem le mondani róla, és magára hagyni. Aki viszont a képzeletben és a gondolatban (tehát ideális szinten és rejtve) támad, mert irigykedik, illetve, mert azt képzeli, hogy vagyonosan boldog lehet, azt a rezonancia törvénye miatt, előbb utóbb megtámadják a sorserők az élete valamely vonatkozásában (kevéske vagyonaiban, egészségében, családi boldogságában), az anyagi világ szintjén is. És aki fél, hogy valamit elveszít, az, ha nem is veszíti el pontosan azt, aminek az elvesztésétől fél, a veszteségtől való félelme következtében: tehát a tudattalan szorongása közben elveszít valamit, ami számára a hamis biztonság-érzetet adó vagyonánál sokkal fontosabb és lényegesebb (pl. a nyugalmát és ezzel együtt az egészségét, szerelmét, vagy épp a gyermekét.). Carl Gustav Jung mindössze a rezonancia (magyarán: zsák megtalálja a foltját), a kiegyenlítődés és a hatás - visszahatás törvényének az összhatását fogalmazta meg abban a híressé vált tételében, miszerint az áldozat mindig kihívja maga ellen a gyilkost. A minap értesültünk arról, hogy egy agresszív képzelettel (karmával) rendelkező, tizenhét éves Philadelphiai fiatalokból álló kis csapat, katonásdit játszva, fegyveresen és tetőtől talpig elmaszkírozva magukat, becserkészték egy amerikai buddhista missziót. De megjedve attól, hogy a szerzetesek valamelyike felismerheti és feljelentheti őket, lelőtték mind a kilenc szerzetest. Ők mindössze Isteni sors-eszközök voltak egy olyan spirituális sors-játszmában, amelyet valójában a Buddha szobrocskák belsejében kábítószert csempésző szerzetesek hívtak létre. Ezek a szerzetesek ugyanis magas fokú és végzetes szellemi árulást (isten árulást!) követtek el által, hogy a misszió anyagi erejének a növelése érdekében ópiumot csempészték és azt aranyért értékesítették.

Kozma Szilárd karma-asztrológus: IGAZI (tényleges) BEAVATÁS II. (KÁBULAT ÉS FÁJDALOM) Avagy a fizikai fájdalom (metafizikai) funkciója a spirituális kábulat-ellenes megváltódási folyamatokban, és az elfojtás tudományának a következményei.

A humánussá (polgárivá) szelídített (korrumpált), majd ennek következtében, egocentrikusan liberálissá vált kereszténységnek a „tudós” embere, mára annyira felelőtlené vált, annyira zabolátlan élvezethajhászóvá és ez által természet-kizsákmányolóvá, természetszennyező- és zavaró „elemévé” vált a földnek, hogy elemi zavarkeltő tényezőként (Másként leállíthatatlan szennyezőként), nagy részének, előbb – utóbb, objektív szükségszerűséggé válik a számbeli csökkenése (elsorvadása). Hacsak nem változtat gyökeresen a mentalitásán, illetve ha nem válik hirtelenül megvilágosodottá minden tudatos intézményi - társadalmi "intézkedés" (Pl. tömeges spirituális felvilágosítás) nélkül. A gazdasági (politikai) fejlődési téveszme, illetve a kereszténység táptalaján kifejlődött nyugati civilizáció magas tudománya, abból a „bűnbe esett” szellemi koncepcióból indul ki, hogy az élvező-boldogsága (élvezete, kényelme és biztonsága) elérése és megtartása érdekében az embernek a természetet nem csak ki kell zsákmányolnia, hanem, hogy a természet jelenségeivel és folyamataival szemben neki fölösen védekeznie kell. Sőt, végső soron a vallás és a tudomány volt annak a szellemi koncepciónak a melegágya is, hogy boldogsága, tehát az élvezete, a kényelme megszerzése, valamint ezek védelme érdekében, az embernek a természetet ki kell zsákmányolnia. E téveszmének csúcsa is keletkezett később, és ez nem más, mint éppen az, hogy ezen, szó szerint is „természet-ellenes” boldogsági szempontok szerint, az embernek a természetből kivont, kibányászott és természetellenesen átalakított építőanyagok és védelmi berendezések segítségével, neki a természetből hermetikusan elkülönülve (civilizáltan) lehet az embernek hosszú távon boldogan élnie. És ez még mind semmi ahhoz a hallgatólagos közmegegyezéshez képest, hogy az élvezet-biztosító civilizáció létrehozása és fenntartása érdekében, az embernek jogában van a természetből kivont eszközök segítségével azt végsőkéig kifosztani, legyőzni és az életet az anyag alapjainál álló atomi és atom-alatti („szubatomi”) létezés szintjén is összezavarni (genetikai alapjában is szennyezni). Ennek az alapkoncepciónak csak rész-következménye az állatoknak a természeti életterükből való kiszorítása, az életterek beszennyezése, az állatok fölösleges szaporítása és gyilkolása (ma már tudományosan is bizonyított tény, hogy hús nélkül is pontosan úgy, sőt: még egészségesebben lehet élni, mint hússal táplálkozva), vagyis az állatok üzemi „gyártása”: keltetése, növesztése és “fogyasztásra való feldolgozása”. Ennek humánusnak képzelt gyilkolási eszmének csak a közömbösen barbár poszt modern mentalitásban jelentkező következménye az, amit az erdők cinikus kipusztításában érhetünk tetten. A keresztény papok rendszeresen elmulasztják felemlgetni prédikációikban ama kellemetlen (élvező- védekező civilizáció-ellenes) bibliabeli figyelmeztetést, hogy “Az én utam nem a te utad, mondja a seregek ura.” (Vagyis: az egyetemes törvények útja nem a sors-könnyítések és az élvezetek-növesztésének, valamint ezek biztosításának a humanista útja). Valamint Jézusnak azt a figyelmeztetését is, hogy “Hamarabb át megy a teve a tű fokán, mint hogy a gazdag bejusson a mennyek országába” (... Mint hogy a vagyont féltő személy elérje a legfőbb spirituális éberség fokát). És: azt, hogy “Nem lehetsz egyszerre két úrnak szolgája, nem szolgálhatod egyszerre az Istent és a Mamont.” (Nem szolgálhatod egyszerre a lét-rendeltetés, vagyis a megváltódás logikája szerinti életet szabályozó egyetemes törvényeket és ugyanakkor az öncélú élvezeti- és biztosítási koncepciók szerinti életvezetés ideológiáját.) Ezek, a keresztény templomokban az eredeti értelmüktől elszakítva (általam zárójelben felvillantott) elhangzó mondatok nagyon hasznosnak bizonyultak akkoriban, amikor az egyház még az autonóm személyi tudat nélküli hívek tömegeire építette létét és hatalmát, de ma egyházi illetlenségnek számít hangoztatni. A „menedzseri” társadalmakban nem csak ízléstelen tettnek számít, de a hívek számának a sorvadását okozó egyházpolitikai hiba is lenne ezeknek, a metafizikailag képtelen papok által, a lényegük szerint meg sem értett,

létkorrupció ellenes, keresztényi magatartást igénylő mondatoknak a „kényelmetlen” idézgetése. Persze, Jézus jól tudta azt is, hogy az egyetemes törvényekkel összhangban álló, értelmes emberi tevékenység következtében felgyülemelő gazdagság önmagában még nem negatív léterő, hanem az anyagi létben tevékenykedő emberi életformának mindössze egy új, összetett formája. És ez az új állapot is, kauzális szempontból végül is, egy olyan semleges megnyilvánulási forma, ami az emberi kreatív leleményességnek a természetes következménye, amely, bizonyos éberségi feltételek mellett, a szellemi - spirituális fejlődést is szolgálhatja. Ez a gazdasági helyzet tehát, önmagában még sem nem bűnös se nem büntelen és csak akkor árthat ha öncélúan halmozom - növesztem a más (karma-oldó, karma-meghaladó) életfeladataim felvállalása és elvégzése rovására. És persze, ha egyedül magamnak akarom (minden áron!) megtartani. Nem a termelt gazdasággal van tehát baj, hanem az öncélú - és ezért szűkkeblűen és öncélúan kezelt élet-valósággal, a szellem-ellenessé vált: „Atya-ellenes” élet-képzelettel. Illetve az áldás ellenes - gazdasági-szükségben való, öncélú politikai gondolkozással, aminek a háttérben mindig ott lappang, ha rejtetten, ha nem, a kapzsiság, vagyis a spirituális fejlődést gátló, fölösleges „termékek” szaporítása. A baj nem a fogyasztói szellemmel van, mint ahogy a morál-filozófusok képzelik, hanem az öncélú termékgyártással. És annak az ugyancsak öncélú birtoklási vágyával, az egyéni, vagy családi szükségleteken jóval túlméretezett gazdasági tevékenységgel. Az egyoldalúan megtermelt termék-vagyonnal van a baj és csak azután a gátlástalanul elfoglalt és azt folytonosan és öncélúan tovább növeszteni vágyott vagyonokkal. Baj, csak a gazdasági növekedésben való életképzéssel, majd a pénz befektetési vágyban, a „pénzforgatási” spekuláció szellemi nyomorával, a vagyon elvesztésének a gondolatától való félelemmel, a vagyon-vesztéssel szemben védekező (gazda-tudatában automatikusan ellenségképekkel élő: mentálisan támadó) tulajdonosi életképzéssel van. Vagyis: a rejtett mentális agresszivitást és a spirituális zavartságot kiváltó gazdasági aggodalommal. A hatás visszahatás törvénye miatt ugyanis az a személy, aki valami ellen, vagy valaki ellen védekezik, kikerülhetetlenül támadni fog valakit (a vagyont károsító képzeletbeli rablót, tolvajt, szélhámos bankárt, figyelmetlen hivatalnokot, stb.) mentálisan és képzeletben. Nem irigyelni vagyis támadni kell tehát a vagyont és a vagyonost, hanem le mondani róla, és magára hagyni. Aki viszont a képzeletben és a gondolatban (tehát ideális szinten és rejtve) támad, mert irigykedik, illetve, mert azt képzeletben, hogy vagyonosan boldog lehet, azt a rezonancia törvénye miatt, előbb utóbb megtámadják a sorserők az élete valamely vonatkozásában (kevéske vagyonában, egészségében, családi boldogságában), az anyagi világ szintjén is. És aki fél, hogy valamit elveszít, az, ha nem is veszíti el pontosan azt, aminek az elvesztésétől fél, a veszteségtől való félelme következtében: tehát a tudattalan szorongása közben elveszít valamit, ami számára a hamis biztonság-érzetet adó vagyonánál sokkal fontosabb és lényegesebb (pl. a nyugalmát és ezzel együtt az egészségét, szerelmét, vagy épp a gyermekét.). Carl Gustav Jung mindössze a rezonancia (magyarán: zsák megtalálja a foltját), a kiegyenlítődés és a hatás - visszahatás törvényének az összhatását fogalmazta meg abban a híressé vált tételében, miszerint az áldozat mindig kihívja maga ellen a gyilkost. A minap értesültünk arról, hogy egy agresszív képzelettel (karmával) rendelkező, tizenhét éves Philadelphiai fiatalokból álló kis csapat, katonásdit játszva, fegyveresen és tetőtől talpig elmaszkírozva magukat, becserkésztek egy amerikai buddhista missziót. De megijedve attól, hogy a szerzetesek valamelyike felismerheti és feljelentheti őket, lelőtték mind a kilenc szerzetest. Ők mindössze Isteni sors-eszközök voltak egy olyan spirituális sors-játszmában, amelyet valójában a Buddha szobrocskák belsejében kábítószert csempésző szerzetesek hívtak létre. Ezek a szerzetesek ugyanis magas fokú és végzetes szellemi árulást (isten árulást!) követtek el által, hogy a misszió anyagi erejének a növelése érdekében ópiumot csempésztek és azt aranyért értékesítették. Az agresszív képzelettel rendelkező és felelősség-tudat nélküli kiskorú fiúkat ártatlan kommandós játékosokból hirtelen tömeggyilkosokká változtató kerge buddhista szerzetesek, mindössze a vallás terjedése érdekében és a templom pompájának az emelése érdekében vágtak bele az ópium csempészetbe. Ezzel viszont azt érték el, hogy egyre magasabb (vallásos) szinten kezdtek el rettegni a „jó ügy” érdekében elkövetett „bocsánatos bűnök” képzelet Isten-árulásuk földi – hatósági lelepleződésétől, amit a rendőrség valamiért elmulasztott végrehajtani. Aki kizárólag és öncélúan gazdaságilag akarja javítani az életét, vagy e szempontból biztosítottak tudni, azt a saját szellemi öntudata lényegileg, tehát spirituális szempontból, a lehető legbizonytalanabb öntudatú személyé teszi. - Lásd Jézusnak a homokra és a sziklára építkező emberről szóló példázatát. Jézus nem a gazdaságot tekinti ab ovo negatív természetűnek és egyáltalán nem a gazdag embereket jellemzi gonoszoknak és erkölcstelennek, hanem ismervén a mágia (teremtés) törvénye mellett, a polaritás és a kiegyenlítődés törvényét is, a gazdaság-központú (vagyis szűk keblű, mert megváltódás - ellenes) gondolkodásnak az egyoldalú jellegére, illetve a zavart jellegére hívja fel a figyelmet. Vagyis annak a következményeire: a zavart képzeletre és a negatív és zavart képzetek (ellenség képek és veszteség képzetek) által működtetett egyéni képzelet által beidézett lehetséges betegségekre és más szerencsétlenségekre figyelmeztet. “Aki meg akarja nyerni életét, elveszti azt és aki feláldozza életét megnyeri azt.” – Vagyis: aki be akarja biztosítani magának a tehetsége és a leleményessége (tudománya, tehetsége, stb.) segítségével megszerezhető élvezetes és a kényelmes (a természet megnyilvánulásaitól elszakadt, erőfeszítés-mentes) életet, elveszti azt. És aki ezt a szűklátókörű és öncélú törekvést feladja annak érdekében, hogy az életét sokkal mélyebb és realitásos értékek szerint folytassa, eléri azt, hogy az ébersége segítségével élete minden részletét és vetületét a maga teljességében (egészségében: egészségében - egészségesen) meg- és átélhesse. A keresztény papok és teológusok, ahelyett hogy rendesen végeznék a dolgukat és az Evangélium metafizikai értelmezésével (“Azért jöttem, hogy felfedjem azt, ami a teremtés óta rejtve van”) a képzelet zavarnak (a bűnbe esésnek: az éberség elvesztésének) az eredeti okára rámutatnának és ezáltal feloldanák az általuk ápolat közösségekben az öskorrupció következményét, “arctalan” és “kegyetlen időkről” sopánkodnak. És ez által misztikus, vagy humanista ködökbe süllyeszti a tudományos (akadémiai!) rangra emelt gazdasági – politikai létrontásnak a tényét. Mintha tudatosan tennék: valósággal ideológiai (vallásos) ködökbe rejtik az öncélú végági élvezetkereséssel egybekapcsolt

kényelem-keresésből és ezek biztosításából eredő zavart személyi képzeletek által létrehozott termelői-fogyasztói életkonceptióknak a tragikus következményeit. Holott Jézus ezzel az igazság-rejtési, szemforgató szellem-sumákolási mentalitással nyíltan szembefordult: “Jaj nektek írástudók, jaj nektek törvénytudók és jaj nektek farizeusok. Nem mertek belépni a mennyek országába és bűnös képmutatásokkal lehetetlenné teszték a belépést azoknak, akik be akarnak lépni.” A keresztény farizeusok viszont, az ókori zsidó elődekhez hasonlatosan, a vállukat vonogatják és az égre mutogatnak, az üzemileg gyártott csirkék és disznók elfogyasztása közben, mondván, hogy: “Mindannyian az ő kezében vagyunk.” Az így felvilágosított - lelkiismeret furdalásaitól felmentett: felelősségtudatától megfosztott - hívők pedig tovább hiszik, hogy „joguk van” a maguk és a családjuk, valamint a közösségük boldogsága és biztonsága, illetve öncélú kényelme és élvezete (haszna) érdekében kizsákmányolni, összezavarni és eltiporni a természeti környezetét. És ami a mi szempontunkból nagyon fontos, vagyis, ami a megváltódás szempontjából nagyon káros: összezavarni a tükör-funkciót betöltő természetet! Mindezt tehát, a vallás, illetve a mai papok szerint “jó keresztényként” bárki megteheti, csak éppen a vallásos eszmerendszer által meghirdetett erkölcsi rendszabályok és az adott eszmerendszer hirdetői, alapítói vagy fővezérei által körülírt, megnevezett és meghatározott külső (személyen kívüli, objektív) Isten, vagy eszmekör ellen ne kövessen el úgynevezett vétkeket. – Ez a kereszténység áruháza. Ez az oka annak, hogy a megváltódás-ellenes eszmékben fetregő Európai Unió csúcsovezetői, makacs módon ragaszkodnak ahhoz, hogy a kereszténység, mint alapeszme ne szerepeljen az Unió önmeghatározási alapdokumentumában. Egyetlen misztikus iskola, vallásos, vagy polgár-filozófiai eszmerendszer sem fejt ki érthetően, hogy az anyagi (fizikai) világnak és ezen belül a természetnek, illetve a biológiai életnek és végül az emberi életnek mi is az elsődleges célja és funkciója? Hogy az anyagi létállapot nem más mint a Teremtés határállapota, határléte. És, hogy az embernek mint “Isten Első Ideájának” (Adam Kadmon), illetve mint Isten földi megtestesülésének mi is a dolga? Ti., hogy az a dolga, hogy saját lényén (személyén) keresztül, saját természeti testével (idegzetével, érzékelési képességével), az által, közvetlenül megtapasztalja a teremtés különböző természeti megnyilvánulásait és ez által fel oldja a karmáját és elérje, a minél teljesebb kiegyenlítő és szellemi együttműködési képességeit: a megváltást. Mert az által, hogy eléri a saját megváltását, hozzá járul az egyetemes megváltáshoz. Nem beszélnek arról sem a misztikusok, sem a papok, mivel, nem is tudnak már arról, hogy az embernek a legfontosabb dolga az, hogy megértse (belássa) a benne levő: az ő személyi tudata által szellemileg is megnyilvánuló Egyetemes Teremtő . Megváltót. Hogy az általa érzékelt és észlelt természeti létformákat és jelenségeket regisztráló - ellenőrző Megváltó Isteni Szellemmel (A Logosszal, a Szentlélekkel, az Áthatolási Szellemmel) összekösse, mindazt amit az anyagban érzékel, érez és észlel. Az ember ősprincípiumának és ezáltal minden egyes ember személyének ugyanis elemi, de ugyanakkor szellemi összekötő - értelmező rendeltetése van létezésben. Ez azt jelenti, hogy a személyi tudatán át, minden egyes ember, akár önkéntelenül és öntudatlanul is, de összeköti és többé – kevésbé kiegyenlíti magában, magán keresztül, nem csak a Feminin és a Maszkulin princípiumokat, hanem a Teremtés ősforrását (az Abszolútumot) az anyaggal, tehát a Teremtés határállapotával is! - Nincs ettől az elsődleges és egyetemes ősfunkciótól különválasztható szerepe és célja egyetlen (egyéni) emberi életnek, vagy ha úgy tetszik: egyetlen emberi léleknek sem! Ennek, a személyi tudatunkon keresztül történő (érvényesülő) emberi ősfunkciónak: a spirituális egybekapcsolásnak tehát, az elemi és elsődleges és kikerülhetetlen feltétele: a fizikai létnek a fizikai benyomások (impresziók) által történő közvetlen és folytonos megtapasztalása. Ezzel szemben viszont, a mai nyugati típusú civilizációban élő ember (tehát: a keresztény bázisú civilizációban élő ember), egész értelmével és képességével azon munkálkodik, hogy ettől a közvetlen tapasztalástól megfossa magát és gyermekeit. És azon persze, hogy ezekkel a kellemetlen, erőfeszítést és figyelmet igénylő és néha fájdalmakat okozó tapasztalatokkal szemben bebiztosítsa magát és szeretteit (gyermekeit)! Az igazi bűnbeesésnek és az öskorrupciónak tehát, csak annyi köze van mondjuk a szexuális erkölcsstelenkedés néven ismert jelenséghez, vagy a politikai korrupcióhoz, illetve a szexuális erkölcsstelenkedésnek és a politikai - gazdasági korrupciónak annyi köze van a bűnbeeséshez, hogy végső soron mindkettő az öncélú élvezetkeresési és élvezet-biztosítási törekvés. Illetve, hogy mindkettő mesterséges boldogsági (kiegyenlítetttség helyett kielégülési!) vágyak kielégítését célzó cselekvés és ideológia. A természetet tragikus katasztrófába és nyomorba sodró önkényeskedés, és az alkohol, vagy a kábítószer hatására létrejövő kába agresszivitás is csak a bűnbeesés, illetve a primer létkorruptió logikája szerinti, civilizált életrendnek egy- egy parányi része és következménye. Az emberi immunrendszernek a magas fokú megbomlását előidéző gyógyszerhasználat, valamint a rákkeltő ipari szenny mértéktelen előállításához ugyanaz az út vezet, mint a szellemi tisztánlátás elvesztéséhez. Ezt mind, de mind a természettől és az Istentől való elszakadáshoz vezető bűnbeesést elsősorban a természetből kivonható anyagokból minél nagyobb mennyiségű élvezeti eszközök gyártására és a természeti jelenségekkel szembeni védekezésre irányuló „keresztény” törekvéseink idézték elő és azok idézik elő ma is. Az immunrendszeri betegségek elszaporodását tehát, elsősorban a szellemi jelzőrendszerünknek: a fájdalomnak a lebénítására (kikapcsolására), illetve a fájdalom megszüntetésére és a fájdalmat okozó lehetőségek kiiktatására való humánus – orvosi törekvések hozták létre. Vagyis az immunrendszeri gyengeségnek a generációról generációra való növekedését, a természettel való közvetlen kapcsolatból eredő kellemetlenségek (nehézségek) elhárítására való “jogosnak és humánusnak” képzelt „építő” törekvések hozták létre, akárcsak az üvegházhatást! Vagyis a természetes tapasztalatokkal szembeni védekező törekvéseink halmazai képezik az igazi emberiség ellen elkövetett vétkeket és nem a politikai merényletek, vagy a metafizikailag többnyire tájékozatlan papok által felállított bűnlajstromok figyelmen kívül hagyása. A Teremtésnek és az életnek, vagyis az anyagnak, nincs sem vallásos (érzelgős-misztikus) sem materialista - tudományos (pragmatikus) koncepciók szerint meghatározható célja, de igen is, létezik spirituális - metafizikai jellegű célja és rendeltetése, ami nem más, mint az egyéni és az egyetemes megváltás és a kettőn nem elválasztható egymástól! Nincs tehát semmiféle egyéni - liberális, vagy politikai – közösségi jellegű célja az emberi életnek, de amint láttuk, metafizikai célja és rendeltetése van mind a teremtésnek, mind az individuális emberi életnek és az

előbbieket csak és csakis ezt szolgálhatják. A Teremtés személytelen ōs-okát a megváltás szubjektív szükségszerűsége hozza létre, vagyis az abszolútumnak a másságra, más állapotra való ōs-sóvárgása vágya. Az abszolútum belső, fejlődési szükségszerűsége: a mindig felsőbb rendű szellemi ideák létrehozására való ōssóvárgás (Lilith jelenség). Ez arra készíti az Abszolútumot, hogy tudatosan csökkentve a vibrációs állapotát, a Lilith által létrehozott káosz semlegesítésére „megszülje” a tükörként funkcionáló, szilárd anyagot létrehozó képzeletet. A Lilith jelenség tehát az első abszolút léten kívüli létezés létrehozó Teremtő őserő, amely egyrészt teremtő képzelet-szeretetté (Jin), másrészt Világító-értelmező Igazság-erővé (Jang) változtatja az abszolútum tudatos magából-kiadását. Tehát, hogy Fénnyé és Szeretetté alakuljon és egyre csökkenő (alacsonyabb és alacsonyabb frekvenciájú) rezgési állapotokba kerüljön (kauzális, ideális, szellemi, gondolati, érzelmi, éteri és végül anyagi létformákban), végül, információ-rögzítési képességgel és tükrözési képességgel rendelkező, úgynevezett szilárd anyagként megnyilvánuljon. Az örökkévalóság fennmaradását biztosító program következményeként, tehát a mindig más létformára, a más állapotra, az újdonságra való sóvárgás következtében „kisült, kiégett” és az abszolútumon kívül megnyilvánult hibás létnek: a káosznak a folyamatos csökkentése érdekében, illetve a káoszban található abszolút-szilánkok újra rendezése érdekében létrejött Teremtőnek és a Teremtésnek a határhelyzete és határállapota, a legalacsonyabb rezgési fokon létező anyagi lét. Ennek, az anyagi állapotnak (alacsony rezgési állapotba kerülő energetikai struktúráknak) a teremtési ősminták alapján történő, határozott szervesülésével jöttek létre az anyagi (kozmosz) világűrben a primitív sejtalakzatok, amelyek egy része (nem véletlenül!) a földre kerülve, tovább szerveződött és létrehozta a földi természetet. Előbb a primitív létformákkal, majd a növényekkel és az állatokkal, amelyek egyre bonyolultabb szervezete addig fejlődött, amíg egy olyan lény ki nem válhatott belőlük, amely az individuális képességeiben magában hordozta nem csak az egyetemes teremtő erők mintáit, hanem a teremtő képzelet és az abszolút léttudat kialakulásának a lehetőségét is. Így az ember közvetlenül, a természet viszont az ember öntudatán keresztül (az ember által közvetítetten) vissza kapcsolódhatott - és folyamatosan visszakapcsolódik - az Abszolút Teremtőhöz. (“Én az Atyától jövök és az Atya bennem van és én az Atyában vagyok.” És: “Ti bennem vagytok és Én bennetek vagyok.”) A bűnbeesés második motívuma tehát, hogy a hibás kapcsolatoknak az érzékelési lehetőségét biztosító fájdalom jelzéseket - amely kellemetlen jelzések észlelése tehát az „összekötői”- észlelői funkciók betöltésének és a teremtői képességeink gyakorlásának az előfeltétele, mivel a rossz kötődés-kapcsolás és a teremtést veszélyeztető (rombolást okozó) képzetek, gondolatok, érzések és cselekedetek felől tájékoztatják az embert - semmibe véve, vagy a fájdalmat különböző eszközökkel elfojtva (fájdalomcsillapítók, gyógyszerek, zsibbasztó szerek, védő öltözetek) a személyi spirituális struktúrákban rejlő öncélú élvezetre és más állapotra (kábulatra) való elemi sóvárgás hatására tovább hajhásszunk a kalandokat, a kábult állapotokat, illetve az öncélú élvezeteket és építjük azoknak a biztosítási - védelmi rendszerét, miközben egyre nagyobb gazdasági – tehát anyagi - alapokat biztosítunk a kábítószerezés rohamos elterjedésének a visszaszorítása érdekében. Ezért nevetségesek és félrevezetők tehát a konspirációs elméletek, mert nem kell ahhoz semmi féle konspiráció, hogy az emberiség 98 százaléka bűnbeesetten – kapzsin gondolkozzék, és maga hozza létre a maga számára azt a labirintusi csapda-helyzetet, amelyet a kabbala is ismer, és amit a Joseph Heller híres regénye óta a huszonkettes csapdájának nevezünk. Vagyis azt, hogy az emberiség által termelt és egyelőre az emberiség számára feleslegesnek bizonyuló gazdagságnak (Az emberiség vagyonának!) a 95 százalékát az emberiség tagjainak az 1 (egy!) százaléka birtokolja! Miért mondom, hogy globális emberiség gazdasági vagyonának a 95 százaléka felesleges? Mert ha nem lenne az, akkor az emberiség maradék 99 százaléka tudná is, hogy mit kezdjen vele és sokkal értelmesebb célokra használná, mint pl., hogy alkoholos italok, cigaretták és szivarok, de főként gyógyszerek és más mérgek és kábítószerek előállítására és megvásárlására áldozza. Illetve, hogy az alkoholizmusból és a kábítószerezés betegségekéből, de főként a több éves, vagy mindössze néhány hónapos intenzív mesterséges kábulatban való létezés következtében létrejövő klasszikus és halálos - végzetes - betegségekben gyógyítassa magát. Persze, ehhez azt is tudni illik, hogy a húsevés is éppen ilyen mesterséges, betegségeket okozó kábulati állapot, mivel a húsban – és főként a nagy emlősök húsában és zsírában! - található hormonális hullaméreg semmivel nem ártalmatlanabb, mint például a cigarettában található nikotin és más mérge-fajták. Hogy hosszú éveken és évtizedeken át hullamérget fogyasztani, ugyanannyira ártalmas, mint ugyanannyi ideig cigarettázni, folyamatosan alkoholos italokat szopogatni, vagy éppenséggel gén-mutált zöldségekből, vagy gabonákból készített táplálékot fogyasztani. Globális szükségszerűség tehát az, hogy az egyes országoknak a politikusai – teljesen ártatlanul egyébként, vagyis önkéntelenül és öntudatlanul: a világszellem által befolyásoltan tehát - olyan törvényeket hozzanak létre, amelyek az illető ország népe által termelt vagyonnak a 95 százalékát, a lakosság 1 százalékának a birtokába tereli és összpontosítja, mivel azok, akik megtermelik, csak a spirituális kábulatuk növelésére a szórakozás szélsőséges változatainak a produkálására, vagyis: saját maga tönkre tételére lenne képes azt használni. Mindössze annyi a baja tehát az emberiségnek, hogy szellemi, lelki, vagy testi kábulatra – kábulásra vágyó emberi egyedekből tevődik össze és tehát az egyes emberek 95 százaléka, még mindig nagyon szeret eszmei szinten, de lelki és biológiailag is kábulni! Ezért tehát, az apavető bajt nincs is, ahogy az emberiség 91 százaléka észre vegye! Vagyis azt, hogy azok az anyagi – gazdasági eszközök és az anyagi alapok, amelyek a kábítószerezés elleni küzdelmet „társadalmi szinten” lehetővé teszik (nevelési, egészségügyi, jogi, rendőrségi, bírósági intézmények anyagi működtetésének az anyagi feltétele), pontosan és éppen, hogy a civilizációs alapkábulatnak: a bűnbeesésnek, vagyis a természetszennyezést is előidéző fölösleges gazdasági termék - termelésnek a segítségével születnek meg. Azt nem látjuk tehát, hogy ez, ugyanaz a közös társadalmi gazdasági alap, amely, végül is, ugyancsak a szellemi alapkábulatnak az üzemeltetését szolgálja, és amely a húsipar és szeszipar megtartását és üzemeltetését is létszükségletként kezeli.